

Instituutin kirjasto on kaikille avoin

Lilli Kojo

Siirtolaisuusinstituutin kirjasto palvelee kaikkia siirtolaisuudesta ja maahanmuutosta kiinnostuneita arkipäivisin instituutin aukioloaikoina. Kaikki ovat tervetulleita tutustumaan kirjaston kokoelmiin, lukemaan kirjoja ja lehtiä, sekä lainaamaan haluaansa materiaalia. Kirjaston tietokanta on selatavissa kotisivuillamme. Lähetämme myös kaukolainoja, mikäli matka kirjastoon on liian pitkä. Jos olet kiinnostunut jostain tietystä aiheesta, voit ottaa etukäteen yhteyttä ja etsimme aiheeseen liittyvää materiaalia valmiiksi vierailuasi varten.

Kirjastomme kokoelmat koostuvat kirjoista, kausijulkaisuista, pienpainatteista ja ulkosuomalaisten julkaisemista lehdistä, joita tulee kirjastoomme eri puolilta maailmaa. Kotisivuillemme www.siirtolaisuusinstituutti.fi on myös skannattu kokonaisia vanhoja kirjoja kirjastomme kokoelmista.

Yksi kysytyimpiä aiheita kirjastossamme on sotalapsiaika. Meiltä löytyy tästä aiheesta tutkimuksia, esimerkiksi Pertti Kavénin *Sotalapset – toiveet ja todellisuus* vuodelta 2011. Kirjassa asiaa tarkastellaan sekä poliittisen päätöksenteon, että yksittäisten perheiden kannalta. Sotalapset ovat myös itse kirjoittaneet muistelmia. Viimeisin kokoelmiimme lisätty kirja aiheesta on Lola Salorannan *Fammu – minun tarinani*. Teos on omakustanne, jonka painos on pieni ja saimme sen tekijältä lahjoituksena. Suuri kiitos tekijälle!

Fammussa Lola Saloranta muistelee elämäänsä. Kertomus alkaa lapsuudesta 1940-luvulla, jolloin Lola lähetettiin pikkuveljensä Leon kanssa Ruotsiin turvaan sota-ajaksi. Ruotsissa Lola vietti kolme ja puoli vuotta, oppi kielen, sai ystäviä ja viihtyi hyvin huolimatta siitä, että hänet ja Leo oli sijoitettu eri perheisiin. Paluu Suomeen vuonna 1945 ei ollut helppo, sillä elintaso oli alhaisempi kuin mihin Lola oli Ruotsissa tottunut. Myös koulunkäynti suomeksi asetti omat haasteensa. Onneksi hy-

vät yhteydet ruotsalaiseen sijaisperheeseen säilyivät pitkään.

Vanhempien avioero, useat muutot, omat opinnot, avioliitto vuonna 1954, lapset ja perhe-elämä jatkavat sotalapsen tarinaa. Kertomus etenee mielenkiintoisesta sattumuksesta toiseen, välillä kronologisesti ja välillä eri elämänvaiheita yhdistäen. Saloranta avaa elämäänsä lukijalle tunteiden kautta. Hän kuvailee tilanteita, jotka ovat jääneet hänen mieleensä ja kertoo myös avoimesti millaiset tunteet olivat silloin pinnalla. Tämä tekee kirjasta hyvin inhimillisen ja helposti lähestyttävän ja saa lukijan arvostamaan kirjailijan rehellisyyttä. Teos onkin kirjoitettu ensisijaisesti Salorannan läheisille, mutta se tarjoaa myös muille mielenkiintoisen tilaisuuden tutustua lapsen kokemuksiin sota-aikana Ruotsissa ja sotalapsiajan vaikutuksiin kirjailijan myöhemmässä elämässä.

Siirtolaisuusinstituutin julkaiseman *Olin sotalapsi* -kirjan kansikuva. Fammun kirjoittaja Lola Saloranta kuvassa oikealla. "Olihan se yllätys, kun kirjan kansikuvassa oli tyttö, jonka tunsin aluksi päällysvaatteista. Sain siitä vahvistuksen aina Ruotsista asti", kertoo Saloranta.